

GOSPOD VITIČ.

V začetku spomladi je jezдила po dolenski cesti v vas majhna vojaška četa in se ustavila ob trdnjavi okoli cerkve. Vaščani so rado vedno obkolili nove goste, saj že dolgo ni bilo nobene čete od Ljubljane, ker je bilo že nekaj časa mirno na Hrvaškem in v vojni granici, ker so vozniki in kupci mogli potovati brez zaprek in niso vedeli ničesar poročati niti o Vlahih niti o Turkih. Sploh si takrat malo berači so vedeli le stare bašence o turških napadih. Zato je vojaška četa vzbudila mnogo zanimanja, ker so vaščani od vojakov mogli zvedeti mnogo novega; sicer pa se jih niso razveselili; vojaki zahtevajo svoje, dobiti morajo hrane sebi in konjem in ne vprašajo, čigavo je kaj. Pogosto so prišli neusmiljeni poveljniki in so obrali vso vas, kakor da je prišel sovražen. Vojaki sami so bili navadno siroveži, pogosto tujci, ki jih ni mogel nihče razumeti in so oblastno zapovedovali po hišah in vaščani so morali trpeti vse. Komu naj bi se pritožili? Ako bi godrnjali bi jih dal poveljnik pretpeti. Zato se niso veselili vojakov, naj so že prihajali od juga ali severa, od vzhoda ali zahoda. Ako so bili prijazni, da so vedeli kaj pripovedovati o vojski in o daljnih mestih, tedaj so bili vaščani zadovoljni. Najprej so se vojakom oddalec bližali otroci, ki so si dobro ogledovali vojake. Vojaki so bili večinoma starejši ljudje, ki so že izza svoje mladosti služili vojski; temni, porastli so jim bili obrabi in oči so se jim svetile divje. Krepka jim je bila postava, železne čelade so nosili na glavi in dolge meče ob bokih. Njih konji so bile suhe a močne živali z gostimi grivami, z debelimi, košati repovi. Trda sedla so nosili na hrbtnih in na vsako stran vojno prtljago. Primerjali so otroci konje in vojake vsemu, kar so dotlej videli podobnega, a od vsega so bili konji in vojaki močnejši in strašnejši, zato se ni upal nihče blizu. Pogum so dajale deci šele ženske, ki jih radovednost prignala na vas; matere z otroki v naročju so prišle gledat in tudi dekleta z njimi. Naposled so prišli tudi možje. Prišli bi bili že prej a ne spodobi se možu, da bi bil radoveden, kakor ženske. Počasi so se bližali, kakor mimogrede, in so izkušali govoriti z vojaki. A težava je vselej; nikdar niso vedeli, kakšen jezik govori četa, ki je prišla todtam in včasih so se vojaki sirovo smejali njih vprašanjem. Vojaki pa se niso menili za vojake, pač pa so se ozirali po ženskah. Popravljali so konjem vajeti in sedla ter se posvetovali, kam pojejo po seno.

V tem se je približal vaški starejšina in vprašal "Kam pa gre vojska?" Ponosni vojaki so se nejevoljno ozrli, kakor da ne govore radi. Vaškemu starejšinu se je zmračilo čelo. A stal je tam poleg visokega konja mlad fant, ki je šel morda prvič na vojsko in je rekel veselo: "Proti Turkom, očka." "Naši so, naši," je začumelo med vaščani, ko so dobili odgovor in upali so se za korak bliže. "Kaj že zopet ne bo miru?" je vprašal starejšina. "Kaj miru! Velika vojska gre proti Krajini," je dejal fant. Ženske so zagnale takoj veliko tarmanje, sklepale so roke:

"Bog nas varuj!" Možje pa so mirno nadejali pogovor: "Kdo pa je poveljnik četi?" je vprašal starejšina. "Gospod Vitič," je odgovoril mladenič. Možje so se pomenljivo spogledali in veselje je zasijalo na njih obrazih. Dobro jim je bilo znano ime junaka, ki je mlada leta prebil na njih gradu, potem pa oveličal vso Krajino s svojo slavo. Vsi popotniki in berači so vedeli o njem čudovite reči in slavili so ga tudi vojaki. Pravili so vsi, da ni enakega junaka na meji in da podi pogosto cele čete Turkov, kadar ostane sam na bojišču.

Zato se je vaščanom razveselilo srce. "Poznamo gospoda Vitiča," so rekli veselo, "on je junak." "Potem se ni bati Turkov, ako gre on na mejo," je rekel vaški starejšina. Pri tem se je približal star vojak, s zatemnelim resnim obrazom in rekel: "Danes prenočimo tu, dajte četi, kar bo hotela!" Vaščani so se porazgubili po hišah in vojaki so odšli z njimi. Postregli so vojakom radi, ker so se z njimi lahko pogovarjali v vojskah. Starejši ljudje pa so mlajšim pripovedovali o gospodu Vitiču, kako je bil dober, ko je bil mlad in je živel na gradu.

Medtem pa je jezditel proti gradu gospod Vitič na visokem črnem konju, poleg njega pa mlad, vitek jezdec. Gospod Vitič je imel na sebi črn plašč, ki se je izpod njega svetilo bleščeč oklep. Ob pasu mu je visel dolg meč z velikim ročnem, podobnim križu. Njegovo lice je kazalo moža štiridesetih let, postava pa junaka nenavadne moči. Poseben izraz njegovemu licu je dajalo krepko široko čelo, ki pa ni kazalo lepote. Tudi precej velik nos je bil nekako primeren njegovemu obrazu in mu ni mogel kazati lepote. Nosil je kratko, lepo prstriženo brado in dolge brke. Njegova zunanost je bila zelo prijetna in ni kazala nič divjega, dasi je skoraj vse svoje življenje preživel ob orožju. Iz njegovih oči je sijala taka milina, da je bil povsod po gradovih zelo priljubljen nele radi svoje priznane hrabrosti, ampak tudi zaradi ljubeznega lica in jasnih oči. Mlajši jezdec na levi strani je bil še mladenič, gojlobrad in skoraj šibke postave. Lepo belo je bilo njegovo gladko lice in izpod svetle čelade so se usipali rumeni kodri. Njegove modre oči so veselo gledale v svet in mlada, še nežna roka je ponosno poprijemala ročnik neprimerno dolgega meča ob pasu. Zagledal se je menda v deželo, ki se je odpirala bolj in bolj, ko sta se bližala ozidju grada. Pokazali so se na vzhodu Gorjanci s temnimi vrhovi. "Tam leži vojna Krajina," je pomislil mladenič, tam se začno boji, lepi, junaški in moje ime zasluje po gradovih, kakor zdaj sluje ime gospoda Vitiča.

Prenehala je gozd ob poti. Prijezdila sta na plano. Spodaj v dolini se je prikazala vas s cerkvijo in trdno visoko zidovje se je dvigalo okoli cerkve. Gospod Vitič se je spomnil, da mora pregledati trdnjavo, če je domočna, in spomnil se je za jedno tudi nekaterih vaščanov, katere je poznal še izza mladih let, ko je bival na gradu. Spomnil se je onih mladih časov, ki tako pozostojijo človeku z vso silo nazaj v spomin, in so

kakor lepe sanje. Znani so mu bili vsi ti kraji okrog gozdi, lesovi, doline, saj je bil lovil po njih mnogokrat. Ozrl se je na obzidje in je videl, da je še vse tako, kakor je bilo; tisti jarki, tisti stolpi, tisto zidovje. Kakor pa da se ne bi hotel več spominjati preteklosti, je potegnil z roko preko čela, se ozrl na mladeniča ter rekel: "No, gospod Erazem, brez dvoma so vam daleč za vami ostale misli?" "Nikakor ne, gospod," je odgovoril mladi junak, "Nasprotno: šle so daleč naprej tja za Gorjance." Gospod Vitič se je lahno nasmehnil. Ugajal mu je zelo ta odgovor, ker je videl da je dobil dobrega tovariša s seboj. Ampak popolnoma mu ni verjel; zato je pristavil pomenljivo: "Zdi se mi vendar, da je nekoliko srca ostalo v Ljubljani."

Konec priložnosti. — Union kare vozijo le vsakih 12 minut, in stanovanjci ob Union ave. so naprosili mestno zbornico, da zapove kompaniji, da pusti "ronati" kare po Union ave. vsaj vsakih osem minut. — Kako bi vam ugajalo, če bi gospodar vsakega stanovanja povišal rent od \$32 na \$37 na mesec, potem pa bi vam dal vsak mesec \$12 nazaj? Nič hudega kaj ne, toda neka ženska, kateri se je tako zgodilo, ni bila zadovoljna in je šla na sodnijo. Lastnik hiše, kjer je stanovala, je nalašč računal \$37 na mesec, na papirju, da bi hišo dražje prodal, češ da nosi toliko renta, toda ženska ni marala slepariti in je sleparja naznanila na sodnijo.

SULLIVAN ZAGOVARJA GROGANA.

Sodnik Levine je imenoval odvetnika J.J. Sullivan za zagovornika največjega čevlarskega roparja in morilca, John Grogana.

BOLJSEVIKI ZMAGUJEJO.

Arhangel, 4. marca. Glasom najnovejših poročil zmagujejo boljseviki na Arhangel fronti napram Amerikancem in Angležem.

NAZNANILO.

Članom dr. Triglav se naznanja, da se gotovo udeležijo seje dne 7. marca ob 8. uri zvečer v Grdinovi dvorani. Članom, katerim ni mogoče se udeležiti seje, naj se prijavijo pri tajniku pisмено ali ustmeno.

F.J. Lausche, pred.

POZIVLJE SE

vse članice Zveze J. Z. J. D. da se udeležijo pogreba članice Marije Zakrajšek, v četrtek ob 9. uri dop. iz hiše 110 Norwood 5Rd.

V najem se da stanovanje s 4 sobami, elektrika in kopalnice. Vprašajte na 1027 E. 72nd St. (28)

Dva poštena fanta dobita stanovanje in hrano. 5608 Bonna ave. zgoraj. (29)

Naprodaj je hiša z grocerijsko trgovino, ali pa samo trgovina. Poceni. Pojasnila dajajo v uredništvu. (29)

Lepa zračna soba s kopalnico se odda za poštenega fanta. Vprašajte na 6410 St. Clair ave. vrata št. 4. (28)

ZAHVALA

V imenu Slovenske Narodne Čitalnice se iskrena zahvaljujem g. Jakobu Požunu za delnico S.N.Doma, katero je podaril omenjenemu zavodu. Obenem se mu zahvaljujem za povrnjeno svoto \$100, katero je čitalnici dolgoval.

Stanko Zele, tajnik.

Delo dobi možki za na voz plača in procenti. Izvrstna prilika za dobrega delavca. The Frank Dry Cleaning Co. 1361 E. 55th St. (29)

ZAHVALA.

Spodaj podpisani so pobrali za pogrebne stroške za ranjko Terezijo Kaplja in so darovali: Po \$5: Vinc. Beno, Lov. Urbanija; po \$2 M. Strauss, Pauline Lončar, po \$1.50: Mary Trampus, Cesn. fantje, po \$1: Fr. Kaplja, Mary Jerše, Ter Adamič Ivana Kos, Agnes Gole, John Kramar, Jos. Birk, N. N.; po 50c.: Fr. Bole, Fr. Miklič, Cila Kržišnik, Tona Lapuh, M. Završnik, A. Karlinger, M. Znidaršič, M. Rus Tona Prinčič, M. Gombač, Zofi Tekavec, Zofi Jazbec, A. Rode, Fr. Bajec, J. Zobat po 25c.: M. Smuk, J. Švigel F. Pengo, A. Sušteršič, Cila Zupančič, Ivana Gregorc, Mary Gorše, Rozi Zele, Ivana Doljak, F. Starin, N. N. L. Straus, 20c. Ana Ockun in Fr. Vrh 10c. Skupaj \$34.75.

Mary in Martin Strauss, nabiralca.

ZAHVALA

Spodaj podpisana družina se iskreno zahvaljuje dr. Kras, št. 8 SDZ, za \$3.10 in dr. France Prešeren za \$5.43 podpore. Iskrena hvala.

Družina Mehle.

POZOR!

slovenske in hrvatske gospodinjelke Gotovo ne pozabite, da dobite pri meni še vedno najboljše grocerijsko blago ceneje kot kje drugje. Najboljše vrednosti Pridite v našo trgovino, da vam postrežemo. John Centa, 6105 St. Clair ave. slovenska grocerija. (x)

Pozor, fantje in dekleta!

Spodaj podpisani naznanjam, da sem pričel poučevati najnovejše ples. Pouk se vrši vsak torek in petek od 8. ure do 10:30 zvečer v Birkovi dvorani. Poučuje se vse moderne angleške ples. Toraj kogar veseli ples in bi se rad navadil, ima sedaj priliko, 12 urnih večerov za \$5. Gospodične so proste.

Za obilen obisk se priporoča dobro znani rojak John Škufca, učitelj plesa, (20)

Posebno naznanilo.

Jaz sem zdravnik že zadnjih 33 let in vam hočem pomagati v vaši bolezni. Jaz zdravim vse kronične bolezni, ki se dajo ozdraviti. Jaz sem specialist te vrste bolezni. Influenca je pustila svoje znamenje v tisočih ljudeh, ki so več ali manj trpeli od nje. Ali ste vi eden izmed njih. Jaz ne računam ničesar za nasvet. Govorimo v vašem jeziku v našem uradu. Pridite med 9. uro zjutraj in 7. uro zvečer, ob nedeljah in praznikih od 9. zjutraj do popoldne. Naš urad: 2209 Ontario St. Cleveland, O. Dr. Cowdrick.

Rad bi zvedel kje se nahaja Matilda Kopal, doma iz Dolenje Lipave. Iščem jo radi nekega pisma iz starega kraja. Za naslov se poizve v uredništvu. (27)

POZOR! PLUMBING!

Ako rabite v hiši zanesljivega delavca za vsakovrstno plumbersko delo, potem se oglasite pri vašem staremu, dobro znanem prijatelju

Geo. A. Lorentz, 6203 Superior ave. Sprejemam vsakovrstna popravila, postavljam kopalnice, vsakovrstne sinke, boilerje na paro, za vročo vodo toilete in najnovejše vrste fornese.

CENE NIZKE IN DELO GARANTIRANO! Bell Phone Rosedale 5224 Princeton, 1319 W. (x25)

NAZNANILO sl. lastnikom avtomobilov

The Eagle Auto & Tire Repair Shop

uljudno naznanja vsem slovenskim lastnikom avtomobilov, da je naša delavnica sedaj popolnoma pripravljena za sprejemanje vsakovrstnih avtomobilov in "tires" v popravila. Točna in dobra postrežba garantirana vsakemur. Mi prevzamemo vsako delo, veliko ali malo. Pridite in prepričajte se.

1056 E. 62nd STREET, (Odzadaj Grdinove trgovine).

ED. KALISH, lastnik.